जयंतीतिजितः स्वर्गस्यजितःस्वर्गजितइव मुदान्वितास्तेप्रसिद्धावानराः कामाद्यथेष्टमुपाश्नंतिस्म ॥ २३ ॥ कतकः ॥ ११७ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० षड्विंशोत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ पंचम्यां चतुर्दशवर्षस्यपूर्णत्वात् तद्दिनेभरद्वाजाश्रमे विलंबस्यप्राप्तत्वात् चतुर्दशसमाप्तौ यदित्वांनपश्यामि तदाहु ताशनंप्रवेक्ष्यामीतिभरतोक्तेर्भरतस्य स्वागमननिवेदनाय हनूमत्प्रेषणंकृतवानित्याह ॥ अयोध्यांत्विति ॥ समालोक्य भरद्वाजाश्रमे विमानादवतरणसमयेइतिभावः ॥ सुग्री वादीनांसम्यक्शिष्टाचारकरणाय सुहृष्टरूपतदाकारज्ञानायच पूर्वंहनूमत्प्रेषणं ॥ अतएवपाद्मे पंचम्यामेवविसृष्टहनूमत्प्रवेशसमये भरतवर्णनमेवंकृतं ॥ अग्निप्रवेशोद्यो

ततःप्रहृष्टाःप्लवगर्षभास्तेबहूनिदिव्यानिफलानिचैव ॥ कामादुपाश्नंतिसहस्रशस्तेमुदान्विताःस्वर्गजितोमुदेव ॥ २३ ॥ इत्यार्षेश्री म० वा० यु० षड्विंशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ५ ॥ ५ ॥ अयोध्यांतुसमालोक्यचिंतयामासराघवः ॥ प्रियकामःप्रियं रामस्ततस्त्वरितविक्रमः ॥ १ ॥ चिंतयित्वाततोदृष्टिंवानरेषुन्यपातयत् ॥ उवाचधीमांस्तेजस्वीहनूमंतंप्लवंगमं ॥ २ ॥ अयोध्यांत्वरि तोगत्वाशीघ्रंप्लवगसत्तम ॥ जानीहिकच्चित्कुशलीजनोनृपतिमंदिरे ॥ ३ ॥ शृंगवेरपुरंप्राप्यगुहंगहनगोचरं ॥ निषादाधिपतिंब्रूहिकुश लंवचनान्मम ॥ ४ ॥ श्रुत्वातुमांकुशलिनमरोगंविगतज्वरं ॥ भविष्यतिगुहःप्रीतःसममात्मसमःसखा ॥ ५ ॥ अयोध्यायाश्चतेमार्गं प्रवृत्तिंभरतस्यच ॥ निवेदयिष्यतिप्रीतोनिषादाधिपतिर्गुहः ॥ ६ ॥ भरतस्तुत्वयावाच्यःकुशलंवचनान्मम ॥ सिद्धार्थंशंसमांतस्मैस भार्यंसहलक्ष्मणं ॥ ७ ॥ हरणंचापिवैदेह्यारावणेनबलीयसा ॥ सुग्रीवेणचसंवादंवालिनश्चवधंरणे ॥ ८ ॥

गकालेभ्रातुरनागमात् ॥ न्य वेदयत्तदातस्मैश्रीरामागमनोत्सवमिति ॥ किंच ॥ प्रियकामइति सुग्रीवादीनांप्रियकामः अयोध्यायांसर्वतत्प्रियपूरणकामस्तेषांप्रियंयथाभवतितथाचिंतयामास ॥ कर्तव्य जातमितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ यथाक्षिप्रमयोध्याप्राप्यते तथात्वरितःसन्नयोध्यांगच्छ नृपतिमंदिरेवर्तमानः सर्वोपिजनः कुशलीतिजानीहि ॥ ३ ॥ गहनंकाननंगोचरोदेशोय स्यतं ॥ ममकुशलं मद्वचनाद्ब्रूहि ॥ ४ ॥ आत्मसमः स्वसदृशस्तत्त्वज्ञानत्वात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ सिद्धार्थं निर्व्यूढपितृवचनपरिपालनरूपप्रयोजनं ॥ ७ ॥ ८ ॥